

Marias liv: Ved Jesu kors

”Men ved Jesu kors sto også hans mor og hennes søster, Maria, Klopas hustru, og Maria fra Magdala.” (Jo 19,25). Slik beskriver evangeliet den hendelsen som omtales her.

10.02.2014

Nesten tre år har gått siden Jesu første mirakel i Kana i Galilea. Evangeliet nevner knapt Vår Frue i hele denne lange tiden. Noen ganger kan hun ha vært blant de kvinnene som fulgte med Kristus på hans

vandringer (jf Lk 8,1-3). Ikke desto mindre nevnte evangelistene hans Mors nærvær bare en gang, når hun kommer sammen med andre slektninger og ber om å få se ham. Ettersom de på grunn av folkemengden ikke kunne gå inn i huset der Jesus var, ga de beskjed om at de var kommet og ba om å få se ham. Vår Herres svar var tydelig: *"Hvem er min mor og mine brødre? Og med et blikk rundt på dem som sitter der, legger han til: "Dette er min mor og mine brødre. Ja, den som gjør Guds vilje, han er min bror, min søster, og min mor."* (Mk 3,33-35) Dette var den høyeste lovprisning av Vår Frue, det menneske som best oppfylte den guddommelige Fars vilje.

Evangelistenes taushet får oss til å anta (slik pave Johannes Paul II sa i sin Mariakatekese) at Vår Frue vanligvis ikke fulgte med sin sønn på hans vandringer i Palestina. Maria

fulgte ham på avstand, selv om hun åndelig var forent med ham hele tiden, mye nærmere enn disiplene og de hellige kvinnene. I hvert fall gjør Johannes det klart at hun var i Jerusalem ved sin sønns siste påskehøytid. Vår Frue kan ha vært i Den hellige by ved liknende anledninger tidligere, men evangelisten nevner det spesielt nå og i forbindelse med Soningsofferet. *Men ved Jesu kors sto også hans mor og hennes søster, Maria, Klopas hustru, og Maria fra Magdala.* (Jo 19,25). Like etter dette gjengir han de ordene Kristus sa til sin Mor og til ham selv – ord med uendelig stor betydning.

Å se Vår Herres ord her, ved forløsningens ytterste øyeblikk, bare som en sønns bekymring for moren som blir tilbake, ville bety at man går glipp av det vesentlige. Vi kan her snarere finne nøkkelen til forståelsen av Vår Frues rolle i frelsesverket.

Allerede i Kana hadde Jesu gjort det klart at Marias moderlige misjon i årene i Nasaret, i hans skjulte liv, skulle forlenges i Kirkens nye familie. Nye studier i mariologi viser (som også Kirkens ordinære læreembete har bekreftet) at vi her har foran oss en ”åpenbaringsscene” typisk for det fjerde evangelium, *Tegnenes evangelium* fremfor alle andre. Jesus kaller sin mor Kvinne, som i Kana i Galilea, og sier med henvisning til den elskede disippelen: *Kvinne, der er din sønn* (Jo 19,26). Deretter ser Kristus på Johannes og sier: *Der er din mor* (Jo 19,27).

Verken Maria eller Johannes kalles ved navn. Maria er den nye Eva som, forent med den nye Adam og underordnet Ham, kalles til å forene sin moderlige forbønnshandling med forsoningen. Og evangelisten er tilstede som den trofaste disippelen som representerer alle som kommer

til å tro på Kristus til tidenes ende. Vår Herres ord Guds ord og derfor skapende som ved verdens begynnelse – gjør hva de peker hen mot. Fra dette øyeblikk av er Maria Mor til alle som skal komme til Kirken: Mater Ecclesiae, som Paul VI kaller henne ved slutten av Andre Vatikankonsil. Hennes skjød vil bli fruktbart med et nytt moderskap, et moderskap som blir åndelig, men likevel virkelig. Og det kommer til å bli smertefullt, idet den gamle Simeons profeti fullbyrdes bokstavelig: *Ja, også ditt hjerte skal bli rammet av et sverd* (Lk 2,35).

I disippelens hjerte oppsto det dessuten en bevissthet om at han virkelig var et barn, en bror av Jesus og sønn av samme mor. Derfor legger Johannes til: *Og fra den stund av tok disippelen henne til seg* (Jo 19,37). Det betyr at han tok henne inn i sitt indre liv, og regnet henne som noe av det mest verdifulle han

hadde. Fra den stund av skulle Johannes aldri bli skilt fra henne inntil Den hellige Jomfrus *dormitio* (hennes innsovning i Herren).

Først etter å ha gitt disippelen til Moren og Moren til disippelen kunne Jesus si at alt var fullbrakt, slik Johannes uttrykkelig forteller oss. Etter å ha sagt: *Jeg er tørst*, for å fullbyrde Skriften, fremfor alt en tørst for sjeler, roper Jesus med høy røst: *consummatum est! Det er fullbrakt. Så bøyde han sitt hode og utåndet* (Jo 19,30).

J. A. Loarte

.....

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://dev.opusdei.org/nb-no/article/
marias-liv-ved-jesu-kors/](https://dev.opusdei.org/nb-no/article/marias-liv-ved-jesu-kors/) (11.08.2025)